

Publicerad 2020-11-03 07:35 av Solkors

Frostbarn

Skuggsjäl betraktar svältande skördefälten.

Skapt ur frostens säd är jag som

en bruten länk i en ändlös natt.

I de bortglömdas näste vakar barn av vinterns korn, där lyser solen blott för de levande och jag är död,
hungrande i en rotlös längtan.

Obarmhärtiga sol, i ditt ljus blir allting så hånfullt och fult.

må du slockna ut och göra mig blind; jag vill inte se, inte se någonting mer. ta mig och ta mig i ett
ögonblick, förlös förlorad son.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solkors med Poeter.se id #148158 innehar upphovsrätten